

Република Северна Македонија
Republika e Maqedonisë së Veriut

СУДСКИ СОВЕТ НА РЕПУБЛИКА СЕВЕРНА МАКЕДОНИЈА
KËSHILLI GJYQËSOR I REPUBLIKËS SË MAQEDONISË SËVERIUT

ул. "Македонија" бр.5, 1000 Скопје | тел.02/3218 130 факс.02/3218 131 | contact@ssrm.mk
rr. "Makedonija" nr.5, 1000 Shkup | tel.02/3218 130 faksi.02/3218 131 | contact@ssrm.mk

Бр. 10-39/21 пренос бр.10-

4/22

_____ 2022 год.

Судскиот совет на Република Северна Македонија по спроведена постапка за утврдување одговорност на З.М., судија на Апелационен суд Ш., на седницата одржана на 07.04.2022 година, врз основа член 72 став 5 и член 69 став 3 од Законот за Судскиот совет на Република Северна Македонија („Службен весник на РСМ“ бр. бр.102/19), а в.в. член 74 став 2 од Законот за судовите („Службен весник на РМ“ бр. 58/06, 62/06, 35/08, 150/10, 83/18, 198/18 и бр.96/19) го донесе следното

РЕШЕНИЕ

З.М., судија на Апелационен суд Ш., **СЕ РАЗРЕШУВА** од вршење на судиската функција, поради неструшно и несовесно вршење на функцијата Вршител на должност Претседател на Апелациониот суд Ш., согласно со член 74 став 1 алинеја 2 во врска со член 79 ст.1 алинеја 1 и 6 од Законот за судовите.

Образложение

До Судскиот совет на Република Северна Македонија од страна на Странското трговско друштво И.К.С А.Т.Е.С.К. – Подружница С., преку полномошник Адвокатско друштво Г. Д. АДВОКАТИ С., поднесена е барање за поведување на постапка за утврдување на одговорност и изрекување на санкции на против С.З., судија на Апелациониот суд Ш. и З.М., судија на Апелациониот суд Ш. за сторена повреда како ВД претседател на Апелационен суд Ш., заведено под бр.10-39/1 од 25.02.2021 година.

Барањето за поведување постапка за утврдување одговорност е поднесено согласно член 75 став 1 точка 4 в.в. со член 74 став 1 алинеја 1 Законот за судовите. Во барањето е наведено дека истото се однесува за сторени повреди од страна на судијата З.М. кој како ВД Претседател на Апелациониот суд Ш. не ја изземал судијата С. З. од постапување и одлучување во постапката заведена пред Апелациониот суд Ш. под број ТСЖ-176/20, каде како полномошник на тужителот се јавува адвокатско друштво во кое на позиција - адвокат е вработено лицето И. З. со кој е во крвно сродство, односно е син на судијата С. З. и покрај тоа што бил запознаен и известен од подносителот на претставката за околностите кои неспорно укажуваат на постоењето на законски основи за изземање и очигледна состојба на судир на интереси и приватен интерес за првопријавената во предметната постапка. Со ова судијата сторил очигледно прекршување на правилата за изземање во смисла на член 75 став1 точка 4 од Законот за судовите што го прави недостоен за вршење на судиската функција. Поради оваа причина подносителот бара Советот да утврди одговорност на судијата и му изрече санкција разрешување од судиската функција врз основа на член 74 став 1 алинеја 1 од Законот за судовите. Во прилог на барањето доставени се докази.

Судскиот совет на Република Северна Македонија на седницата од 11.03.2021 година донесе одлука бр.10-39/2 од 12.03.2021 година со која е формирана Комисија на известители. Согласно чл.63 став 7 од Законот за Судскиот совет на РСМ, Комисијата на известители достави Известување до Советот за утврдената фактичка состојба, бр.10-39/5 од 22.03.2021 година во кое е констатирано дека барањето е навремено, целосно и очигледно не е неосновано, при што Советот на одржана седница на ден 25.03.2021 година донесе Одлука за продолжување на постапката бр.10-39/7 од 26.03.2021 година.

Со допис од 12.04.2021 година, Комисијата го достави на одговор Барањето за поведување постапка за утврдување одговорност, со приложените докази, до судиите против кои е поднесено и двата судии доставија одговор на барањето.

Судијата З.М. со поднесок бр. 10-39/11 од 27.04.2021 година, достави одговор на барањето за утврдување на одговорност поднесено против него. Во одговорот наведе дека во периодот од март 2020 година до месец декември 2020 година бил именуван за ВД Претседател на Апелациониот суд Ш.. По поднесено известување од судијата С.З. за изземање поднесено од Адвокатско друштво Г. Д. по предметот ТСЖ-176/20 донел решение СУ ИЗ3-155/20 од 15.12.2020 година со кое барањето за изземање поднесено од полномошникот на тужениот го одбил како неосновано. Ова, од причина што претходно, пред тој да биде именуван за ВД Претседател, Претседателот на Апелационен суд Ш. донел одлука Су.бр.192/19 од 12.02.2019 година во која е наведено дека околноста што како полномошници во предметите на Апелациониот суд Ш. се јавуваат адвокатите М. П. М. и С. Б. двајцата од Ш. не претставува законска причина за изземање на судиите С. Ј. и С.З. во смисла на член 64 став 1 т. 3 и т. 6 од ЗПП затоа што нивните деца работат кај овие полномошници. Од увидот во предметот утврдил дека противникот бил застапуван од С. Б. така што И. З.-синот на судијата З. немал превземено ниту едно дејствије во овој предмет, па врз основа на наведеното го донел решението Су бр.192/19. Одлуката од 12.02.2019 година претседателот на Апелациониот суд Ш. ја има донесено почитувајќи ја праксата на В. суд на РСМ СУ-ИЗ3 -164/2018 од 08.12.2018 година. Од овие причини смета дека наводите се неосновани и дека со донесување на предметното решение од негова страна нема сторено потешка дисциплинска повреда што го прави недостоен за вршење на судиската функција, ниту пак постапувал несовесно и нестручно. Предлага барањето да се одбие како неосновано, а особено земајќи го предвид тоа што со досегашните оценувања секогаш бил оценуван „многу добар“ и функцијата ја извршува чесно совесно и непристрасно.

Комисијата на известители одржа расправата за ден 09.06.2021 година и врз основа на сите списи и нивна сеопфатна анализа, изјавите на судиите дадени во писмен одговор, како и на расправата, воедно и доказите изведени на расправата, согласно член 67 став 1 и 2 од Законот за Судскиот совет на РСМ (Сл.весник на РСМ бр.102/19) до Советот поднесе Извештај за констатирана состојба по барањето бр.10-39/18, по кој извештај Судскиот совет расправаше на седница одржана на ден 14.07.2021 година.

Судскиот совет на Република Северна Македонија одлучувајќи во постапка за утврдување одговорност на С.З., судија на Апелационен суд Ш. и судијата З.М. ВД Претседател на Апелациониот суд Ш., на седницата одржана на 14.07.2021 година донесе решение со кое ги разреши од вршење на судиската функција, согласно со член 75 став 1 точка 4 од Законот за судовите, во врска со член 74 став 1 алинеја 1 и став 3 алинеа 1 и 2 од истиот закон, а во однос на судијата З.М., кој постапувал како Вршител на должност Претседател на Апелациониот суд Ш. и во врска со член 79 став 1 алинеа 1 и алинеа 6 од Законот за судовите. По донесување на одлуката за разрешување, на истата седница на Советот, судиите времено се оддалечени од вршење на судската функција.

Против репението за разрешување, судијата З.М. поднел навремена жалба со наводи дека е сторена суштествена повреда на одредбите на постапката и донесеното

решение е нејасно, неразбирливо и не содржи доволно образложени причини за решителните факти по кои се раководел Судскиот совет при одлучувањето.

Советот за одлучување по жалби формиран при В. суд на Република Северна Македонија одлучувајќи по жалбата на З.М., судија при Апелационен суд Ш., против решението на Судскиот совет на Република Северна Македонија бр.10-39/25 од 26.07.2021 година, на седницата на Советот одржана на ден 29.11.2021 година донел решение ОСЖ.бр.9/21 со кое жалбата ја уважил, одлуката на Судскиот совет ја укинал и предметот го вратил на повторно разгледување и одлучување.

Комисијата на известители при Судскиот совет на Република Северна Македонија, постапувајќи по одлуката на Советот за одлучување по жалби формиран при В. суд на Република Северна Македонија, ја повтори постапката согласно со член 72 став 5 од Законот за Судскиот совет на РСМ.

На расправата, која се одржа на 16.02 2022 година беа присутни членовите на Комисијата на известители, полномошникот адвокат К.Г. од АДВОКАТСКО ДРУШТВО – Г. Д. Адвокати, на подносителот на барањето Подружница на странско трговско друштво И.К.С А.Т.Е.С.К. – Подружница С, лично судиите против кого е поднесено барањето – судијата С.З. и нејзиниот бранител адвокатот А.К. од Адвокатското друштво Г., К. и Н. од О. и судијата З.М..

Полномошникот на подносителот на барањето на расправата на ден 16.02.2022 година изнјесе дека во целост останува кон поднесеното барање и дадените наводи во претходната постапка со дополнување во однос на заклучоците на Советот за одлучување по жалба од В. суд и тоа во однос на формалниот аспект на постапката односно заклучокот на Советот дека е повреден принципот на индивидуализација на постапката. Додаде дека нема формална законска пречка постапката да биде водена заеднички или индивидуално се додека на страните во постапката им се дадени сите права согласно Законот. Смета дека оправдано е постапката да се води заеднички со оглед да околностите за разрешување на судиите произлегуваат од иста и поврзана фактичка состојба. По однос на Одлуката на Советот за жалби, за судијата З.М., тој како в.д. Претседател на Апелациониот суд Ш. постапувајќи по барањето за изземање во кое се дава сериозен сомнеж за пристрасноста на судијата З, со очигледна намера за занемарување на законските одредби за изземање и судир на интереси, дозволил судијата да постапува во предметот, кој судија донел решение случајно или неслучајно во корист на странката чиј полномошник го вработува нејзиниот син. Судијата М. како ВД Претседател на судот кој е прв судија помеѓу еднаквите треба да се грижи и како судија и како Претседател секоја постапка да биде водена во согласност со начелата на непристрасност и еднаквост и како последен филтер во таа постапка наместо да го примени законот, тој ја оправдал ваквата противзаконска грешка, па според тоа направил потешка повреда согласно Законот за судовите. Полномошникот на подносителот остана при ставот и барањето за разрешување на судијата З.М..

Судијата З.М. во своето излагање изнесе дека останува на наводите изнесени во досегашните постапки во целост и дополни дека по барањето за изземање на судијата С.З. постапил согласно востановената судска пракса на подрачјето на Апелациониот суд во Ш. која се спроведувала веќе една година пред да ја донесе одлуката, која судска пракса била поткрепена со Одлука на претходниот претседател на судот во која е наведено дека судиите С.З. и С. Ј. кои имаат вработни деца кај адвокати, можат да постапуваат по жалби на Адвокатското друштво во кое работат, доколку нивните деца не учествувале во конкретен предмет. Додаде дека наведената Одлука на претходниот претседател била базирана на Одлука на ВСРСМ, донесена по повод барање за изземање. Смета дека како ВД Претседател не бил во можност да донесе поинаква одлука и да ја менува судската пракса, која се спроведувала скоро 1 година, бидејќи во таков случај, би постоела несигурност кај граѓаните. Се повика на членот 79 од Законот за судовите, каде е предвидено дека претседател на суд се разрешува од функцијата Претседател кога Судскиот Совет во постапка ќе утврди исполнување на некои од основите определени во тој член. Со оглед на тоа дека тој како судија е повикан на одговорност за материјална повреда во конкретниот случај, од позиција на ВД Претседател на суд, а не од позиција на судија, кој постапувал во

конкретен предмет, санкцијата би требало да се однесува на неговата функција како ВД Претседател на суд, а не и на неговата положба како судија. Истакна дека во новиот ЗПП јасно е наведено дека по барање за изземање на судија од повисок суд од странката може да поднесе во правниот лек или во одговорот на правниот лек, па затоа смета дека барањето за изземање на судијата С.З. било ненавремено и можел да го отфрли како такво, но напротив постапувал по истото. Според тоа, смета дека не може да му се изрече санкција – разрешување од судиската функција, туку може само да му се изрече санкција- разрешување од позицијата од која постапувал кога ја донел одлуката односно од позиција на ВД Претседател на Апелационен суд во Ш. во случај ако се контатира дека направил материјална повреда. При донесувањето на решението со кое го одбил барањето за изземање немал задни намери и при тоа ги ценел доказите во предметот и утврдил дека не постоеле индикации за да не помине субјективниот тест, па да се примени објективниот тест. Додаде дека немало никакви недозволен намери при преземањето на дејствијата, туку истите ги презел во насока да го оцени конкретното барање за изземање и да ги испита евентуалните сомнежи во однос на судијата чие изземање се бара, направил проценка и не утврдил ништо затоа што подносителот на барањето не понудил таков материјал односно докази, па во отсуство на докази не можел да одлучи, од причина што товарот на докажување дека еден судија е под сомнеж е на оној кој бара изземање, а не на ВД Претседателот. Од тие причини побара постапката кон него да биде запрена.

На расправата беа изведени докази предложени со барањето, докази предложени од судиите, докази предложени со жалба до Советот за одлучување по жалби при В. суд на РСМ и доказ прибавен од Комисијата на известители и тоа: Решение на Основен суд Ш. ПЛ-ТС бр.1/20 од 25.02.2020 година; Предлог за повторување на постапката до Основен суд Ш. поднесен на ден 11.09.2020 година од полномошникот на тужениот Адвокатско друштво Г.Д. Адвокати С. вв ПЛ-ТС-1/20 со Потврда за прием на пратка ;Решение на Основен суд Ш. ПЛ-ТС бр.1/20 од 16.10.2020 година ; Жалба против решение ПЛ-ТС бр.1/20 од 16.10.2020 година поднесена на ден 30.10.2020 година од полномошникот на тужениот Адвокатско друштво Г. Д. Адвокати Скопје со потврда за прием на пратка ; Барање до претседателот на Апелациониот суд Ш. за изземање на судија вв ТСЖ-176/20 поднесено на ден 04.12.2020 година од полномошникот на тужениот Адвокатско друштво Г.Д. Адвокати С. со потврда за прием на пратка; Решение на ВД Претседателот на Апелациониот суд Ш. СУ-ИЗЗ-155/2020 од 14.12.2020 година; Решение на Апелациониот суд Ш.ТСЖ-176/20 од 24.12.2020 година ; Ревизија против решение на Апелациониот суд Ш. ТСЖ-176/20 од 24.12.2020 година поднесена на ден 20.01.2021 година од полномошникот на тужениот Адвокатско друштво Г. Д. Адвокати С. со потврда за прием на пратка ; Докази предложени од судија С.З. кон одговор на барањето: Одлука СУ бр. 192/2019 од 12.02.2019 година;Известување од С.З., судија на АС Ш. до ВД претседателот на АС Ш. вв ТСЖ-176/20 со прием на ден 11.12.2020 година;Записник ПЛ-ТС 1/20 на Основен суд Ш. од 02.10.2020 година и 16.10.2020 година; Докази предложени со жалбата:Решение за изземање СУ.ИЗЗ.бр.366/17 од 28.12.2017 год; Известување од С.З., судија на Апелационен суд Ш., ГЖ.бр.867/17 од 27.12.2017 год.;Решение за изземање СУ.ИЗЗ.бр.367/17 од 28.12.2017 год. ; Известување од С.З., судија на Апелационен суд Ш., ГЖ.бр.869/17 од 27.12.2017 год. ;Решение за изземање СУ.ИЗЗ.бр.362/17 од 26.12.2017 год. ; Известување од С.З., судија на Апелационен суд Ш., ТСЖ.бр.272/17 од 25.12.2017 год.; Решение за изземање СУ.ИЗЗ.бр.361/17 од 26.12.2017 год. ; Известување од С.З., судија на Апелационен суд Ш., ГЖ.бр.1410/17 од 25.12.2017 год. ; Решение за изземање СУ.ИЗЗ.бр.353/17 од 14.12.2017 год. ; Известување од С.З., судија на Апелационен суд Ш., РОЖ.бр.663/17 од 14.12.2017 год. ; Решение за изземање СУ.ИЗЗ.бр.351/17 од 12.12.2017 год. ; Известување од С.З., судија на Апелационен суд Ш., ТСЖ.бр.420/17 од 12.12.2017 год.; Решение за изземање СУ.ИЗЗ.бр.262/17 од 24.07.2017 год. ; Известување од С.З., судија на Апелационен суд Ш., ТСЖ.бр.73/17 од 24.07.2017 год. ; Решение за изземање СУ.ИЗЗ.бр.167/17 од 04.04.2017 год. ; Известување од С.З., судија на Апелационен суд Ш., ТСЖ.бр.149/17 од 04.04.2017 год. ; Решение за изземање СУ.ИЗЗ.бр.166/17 од 04.04.2017 год. ; Известување од С.З., судија на Апелационен суд Ш., ГЖ.бр.301/17 од

Решение за изземање СУ.ИЗЗ.бр.66/18 од 02.02.2018 год., Известување од С.З., судија на Апелационен суд Ш., ТСЖ.бр.46/18 од 02.02.2018 год, Решение за изземање СУ.ИЗЗ.бр.65/18 од 02.02.2018 год., Известување од С.З., судија на Апелационен суд Ш., ТСЖ.бр.58/18 од 02.02.2018 год, Решение за изземање СУ.ИЗЗ.бр.64/18 од 02.02.2018 год., Известување од С.З., судија на Апелационен суд Ш., ГЖ.бр.25/18 од 02.02.2018 год, Решение за изземање СУ.ИЗЗ.бр.63/18 од 02.02.2018 год., Известување од С.З., судија на Апелационен суд Ш., РОЖ.бр.40/18 од 02.02.2018 год, Решение за изземање СУ.ИЗЗ.бр.62/18 од 02.02.2018 год., Известување од С.З., судија на Апелационен суд Ш., РОЖ.бр.41/18 од 02.02.2018 год, Решение за изземање СУ.ИЗЗ.бр.60/18 од 02.02.2018 год., Известување од С.З., судија на Апелационен суд Ш., РОЖ.бр.24/18 од 02.02.2018 год, Решение за изземање СУ.ИЗЗ.бр.59/18 од 02.02.2018 год., Известување од С.З., судија на Апелационен суд Ш., РОЖ.бр.42/18 од 02.02.2018 год, Решение за изземање СУ.ИЗЗ.бр.58/18 од 02.02.2018 год., Известување од С.З., судија на Апелационен суд Ш., РОЖ.бр.49/18 од 02.02.2018 год, Решение за изземање СУ.ИЗЗ.бр.48/18 од 29.01.2018 год., Известување од С.З., судија на Апелационен суд Ш., РОЖ.бр.52/18 од 29.01.2018 год, Решение за изземање СУ.ИЗЗ.бр.39/18 од 25.01.2018 год., Известување од С.З., судија на Апелационен суд Ш., ТСЖ.бр.48/18 од 25.01.2018 год, Решение за изземање СУ.ИЗЗ.бр.31/18 од 22.01.2018 год., Известување од С.З., судија на Апелационен суд Ш., ТСЖ.бр.392/18 од 18.01.2018 год, Решение за изземање СУ.ИЗЗ.бр.30/18 од 22.01.2018 год., Известување од С.З., судија на Апелационен суд Ш., ТСЖ.бр.387/18 од 18.01.2018 год, Решение за изземање СУ.ИЗЗ.бр.20/18 од 15.01.2018 год., Известување од С.З., судија на Апелационен суд Ш., ТСЖ.бр.312/18 од 15.01.2018 год, Решение за изземање СУ.ИЗЗ.бр.18/18 од 15.01.2018 год., Известување од С.З., судија на Апелационен суд Ш., РОЖ.бр.15/18 од 15.01.2018 год, Решение за изземање СУ.ИЗЗ.бр.16/18 од 10.01.2018 год., Известување од С.З., судија на Апелационен суд Ш., ТСЖ.бр.7/18 од 10.01.2018 год, Решение за изземање СУ.ИЗЗ.бр.6/18 од 04.01.2018 год., Известување од С.З., судија на Апелационен суд Ш., ТСЖ.бр.427/18 од 03.01.2018 год, Решение за изземање СУ.ИЗЗ.бр.3/18 од 03.01.2018 год., Известување од С.З., судија на Апелационен суд Ш., ГЖ.бр.982/18 од 02.01.2018 год, Решение за изземање СУ.ИЗЗ.бр.2/18 од 03.01.2018 год., до судија С. Ј. - Известување в.в. Ваше известување за изземање по ГЖ.бр.320/20, - СУ.бр.568/20 од 18.06.2020 год., Известување од судија С. Ј. до ВД претседател на Апелационен суд Ш., СУ.бр.568/2020 од 17.06.2020 год., Решение за изземање СУ.ИЗЗ.бр.15/19 од 06.02.2019 год., Известување од судија С. Ј. до претседател на Апелационен суд Ш., РОЖ.бр.66/19 од 06.02.2020 год., Потврда издадена од адвокат М. П. М. дека лицето М. Ј. е вработена на неопределено време кај работодавецот, адвокат М. П. М. на работно место адвокатски стручен соработник., Решение за изземање СУ.ИЗЗ.бр.16/20 од 04.02.2020 год., Известување од судија С. М. до претседател на Апелационен суд Ш., ГЖ.бр.877/19 од 31.01.2020 год, Решение за изземање СУ.ИЗЗ.бр.16/19 од 08.02.2019 год., Известување од судија С.Ј. до претседател на Апелационен суд Ш., ГЖ.бр.908/19 од 06.02.2019 год., Известување од С.З., судија на Апелационен суд Ш., ТСЖ.бр.176/20 од 10.12.2020 год., до судија С. Ј. - Известување в.в. Ваше известување за изземање по ГЖ.бр.320/20, - СУ.бр.568/20 од 18.06.2020 год., Известување од судија С. Ј. СУ.бр.568/2020 од 17.06.2020 год., Решение за изземање СУ.ИЗЗ.бр.15/19 од 06.02.2019 год., Известување од судија С. Ј. РОЖ.бр.66/20 од 06.02.2019 год., Потврда издадена од адвокат М. П. М. од 06.02.2019 година дека лицето М.Ј. е вработена на неопределено време кај работодавецот, адвокат М.П.М. на работно место адвокатски стручен соработник, Решение за изземање СУ.ИЗЗ.бр.16/19 од 04.02.2020 год., Известување од судија С. М. до претседател на Апелационен суд Ш., ГЖ.бр.877/19 од 31.01.2020 год., Решение за изземање СУ.ИЗЗ.бр.16/19 од 08.02.2019 год., Известување од судија Светлана Јованова до претседател на Апелационен суд Ш., ГЖ.бр.908/19 од 06.02.2019 год., Известување од С.З., судија на Апелационен суд Ш., ТСЖ.бр.176/20 од 10.12.2020 год, Изјава од судија С.З., до Судски совет на РСМ – предмет доставување на барање со докази бр.10-39/9 од 12.04.2021 година, Одлука на Апелационен суд Ш.. СУ.бр.192/2019 од 12.02.2019 година, Доставка на барање и решение за изземање до судија С.З., СУ.бр.797/2021 од 30.07.2021 год., Барање од

судија С.З. од 30.07.2021 год., Решение за изземање СУ.ИЗЗ.бр.13/21 од 27.01.2021 год., Известување од С.З., судија на Апелационен суд Ш., РОЖ.бр.8/21 од 22.01.2021 год., Решение за изземање СУ.ИЗЗ.бр.27/21 од 08.02.2021 год., Известување од С.З., судија на Апелационен суд Ш., ГЖ.бр.26/21 од 05.02.2021 год., Решение за изземање СУ.ИЗЗ.бр.26/21 од 08.02.2021 год., Известување од С.З., судија на Апелационен суд Ш., ТСЖ.бр.199/21 од 04.02.2021 год., Решение за изземање СУ.ИЗЗ.бр.35/21 од 23.02.2021 год., Известување од С.З., судија на Апелационен суд Ш., ГЖ.бр.143/21 од 22.02.2021 год., Решение за изземање СУ.ИЗЗ.бр.52/21 од 08.03.2021 год., Известување од С.З., судија на Апелационен суд Ш., РОЖ.бр.133/21 од 08.03.2021 год., Решение за изземање СУ.ИЗЗ.бр.58/21 од 15.03.2021 год., Известување од С.З., судија на Апелационен суд Ш., РОЖ.бр.166/21 од 12.03.2021 год., Решение за изземање СУ.ИЗЗ.бр.95/21 од 26.04.2021 год., Известување од С.З., судија на Апелационен суд Ш., РОЖ.бр.220/21 од 26.04.2021 год., Решение за изземање СУ.ИЗЗ.бр.97/21 од 05.05.2021 год., Известување од С.З., судија на Апелационен суд Ш., од 04.05.2021 год., Решение за изземање СУ.ИЗЗ.бр.102/21 од 17.05.2021 год., Известување од С.З., судија на Апелационен суд Ш., РОЖ.бр.295/21 од 17.05.2021 год., Решение за изземање СУ.ИЗЗ.бр.104/21 од 19.05.2021 год., Известување од С.З., судија на Апелационен суд Ш. од 18.05.2021 год., Решение за изземање СУ.ИЗЗ.бр.105/21 од 19.05.2021 год., Известување од С.З., судија на Апелационен суд Ш., РОЖ.бр.294/21 од 18.05.2021 год., Решение за изземање СУ.ИЗЗ.бр.113/21 од 01.06.2021 год., Известување од С.З., судија на Апелационен суд Ш., ГЖ.бр.206/21 од 31.05.2021 год., Решение за изземање СУ.ИЗЗ.бр.122/21 од 01.07.2021 год., Известување од С.З., судија на Апелационен суд Ш., ТСЖ.бр.121/21 од 01.07.2021 год., Решение за изземање СУ.ИЗЗ.бр.132/21 од 09.07.2021 год., Известување од С.З., судија на Апелационен суд., РОЖ.бр.412/21 од 09.07.2021 год., Одлука СУ бр. 192/2019 од 12.02.2019 година, Решение СУ-ИЗЗ-155/20 од 14.12.2020 година, Записник ПЛ-ТС 1/20 на Основен суд Ш. од 02.10.2020 година и 16.10.2020 година, Решение СУ-ИЗЗ бр.164/18 на Претседателот на В. суд на РМ, Решение Су.бр.ИЗЗ-15/19 од 06.02.2019 година; Решение СУ бр.ИЗЗ-16/19 од 08.02.2019 г.; Известување на С. Ј. ГЖ-908/19 од 06.02.2019 година и Извадок од Контролник на судови за предметот ТСЖ-176/20;

Во завршен збор полномошникот на подносителот на барањето остана на изнесеното.

Судијата З.М. во завршен збор наведува дека со одлуката со која бил разрешен од судиската функција Судскиот совет се повикува на член 79 од Законот за судовите и по некоја аналогија беа примените одредбите од член 74 од Законот за судовите. Смета дека во ваков случај не може да се применува аналогија туку треба да биде пропишано. Нема повреда, нема казна, без пропис, во случајот нема повреда со тоа што, донел решение за одбивање на барањето за изземање. Се работи за процесно решение, не учествувал во мериторно одлучување, а самиот факт што беа изведени како докази многу предмети во кои е судијата С.З. била изземена од постапување, зборува и оди во прилог на тоа што, а тоа му го укажал и поранешниот претседател дека биле многу малку судии во граѓанскиот оддел, па кога се изземаа сите тие предмети требало да одат кај двајца судии и тоа бил мотивот на претседателот да донесе таква одлука по која постапувал и тој. Затоа смета дека немам сторено некоја потешка повреда со тешки последици и бара постапката да биде запрена.

По сеопфатна анализа на наводите во барањето за поведување постапка за утврдување на одговорност, одговорот на истото, исказите на полномошникот на подносителот на барањето, одбраната на судијата и изведените докази Комисијата на известители согласно со член 75 од Законот за Судскиот совет поднесе до Советот, Извештај за констатирана состојба бр 10-4/8 од 2.03 2022 година.

Судскиот совет на Република Северна Македонија на седницата одржана на 07.04 2022 година расправаше и иамјќи ја во вид содржината на извештајот од Комисијата на известители и напатствијата во Решението ОСЖ б р 9/21 од 29.11 2021 година на Советот за одлучување по жалби формиран при В. суд на РСМ одлучи судијата З. М. да го разреши од судиската функцијата, затоа што:

Градежно трговско друштво Б. Ш. АД Ш. во стечај преку полномошник Адвокатско друштво Н. и Б. од Ш. поднел предлог за издавање судски платен налог против тужен И.К.С А.Т.Е.С.К. – Подружница С, за наплата на долг во вредност 124.974.329,00 денари , по која Основниот суд Штип., на ден 25.02.2020 година донел решение ПЛ-ТС -1/20 со кое предложениот судски платен налог се усвојува и се задолжува тужениот да му плати на тужителот главен долг во износ од 124.974.329,00 денари со казнена камата во висина на рефрентна стапка на НБРМ.

На ден 11.09.2020 година од страна на полномошникот на тужениот до Основен суд Ш. поднесен бил предлог за повторување на постапката ПЛ-ТС-1/20 во смисла на член 392 став 1 т.2 и член 392 став 1 т.7 од ЗПП поради тоа што на тужениот со незаконско постапување односно со пропуштање на доставувањето не му била дадена можност да расправа пред судот и тужениот со дознавање за постапката и решението ПЛ-ТС-1/20 стекнал можност да се употреби правосилност на одлука на судот која порано меѓу истите странки е донесена за исто барање.

Со решение на Основниот суд Ш. ПЛ-ТС-1/20 од 16.10.2020 година предлогот за повторување на постапката го отфрлил како ненавремен. Тужениот преку полномошникот на ден 30.10.2020 година против решението на Основниот суд Ш. ПЛ-ТС-1/20 од 16.10.2020 година поднел жалба по која пред Апелациониот суд Ш. заведен бил предметот ТСЖ-176/20.

Предметот во Апелациониот суд во Ш. со автоматска распределба бил доделен во работа на судијата С.З. составен од тројца судии С.З.-претседател и С. М. и М. Г. С. – членови, кој со решение ТСЖ-176/20 од 24.12.2020 година жалбата ја одбива како неоснована, а решението на Основниот суд Ш. ПЛ-ТС-1/20 од 16.10.2020 година го потврдува.

Во предметот како полномошник на тужителот се јавува адвокатско друштво Н. Б. од Ш. во кое И. З., син на судијата С.З. е во работен однос како адвокат.

По добиени индикации за постоење на основ за изземање на судијата С.З., од страна на тужениот преку неговиот полномошник на ден 04.12.2020 година, а врз основа на член 67 став 1 од ЗПП до ВД Претседателот на Апелациониот суд Ш. поднесено е барање за изземање на судијата С.З. од постапување по предметот ТСЖ-176/20. Во барањето подносителот навел дека истото се поднесува од причина што постојат индикации дека судијата С.З. е во блиско роднинско сродство со адвокат И. З. од Ш., син на судијата, вработен кај полномошникот на тужителот Адвокатско друштво Н. и Б. од Штип.. Потенцијалното роднинско сродство, како што стои во барањето за изземање, основано ја доведува во прашање непристрасноста на судијата, а вооедно претставува апсолутен и изречен основ за нејзино изземање од евентуално постапување по предметот во смисла на член 64 став 1 т.3 од ЗПП.

Во врска со ова барање побарана е изјава од судијата С.З. и таа потврдила дека во Адвокатското друштво кое е полномошник во предметот е вработен нејзиниот син.

Судијата З.М. постапувајќи несовесно и нестручно како ВД Претседателот на Апелациониот суд Ш., спротивно на правилата за изземање од член 64 ств 1 точка 6 од Законот за парнична постапка, со оглед да постоел неспорен судир на интереси и значително била доведена под сомневање непристрасноста на судијата С.З. поради постоење на очигледна блиска роднинска врска на судијата со вработен во Адвокатската канцеларија која била полномошник на странка во предметот во кој постапувала, на ден 14.12.2020 година, со намера донел решение СУ-ИЗ3-155/20 со кое ова барање го одбил како неосновано, со образложение дека не се исполнети законските услови за изземање, од причина што синот на судијата З. не е полномошник во конкретниот предмет, ниту пак има заменичко полномошно, односно истиот нема преземено ниту едно дејствије во постапката, туку единствено е вработен кај полномошникот на тужителот. Според решението несомнено е дека синот на судијата како вработен кај полномошникот на тужителот помага во работата како полномошник и тоа е можна причина за изземање по член 64 став 1 т.6 од ЗПП кои ја доведуваат под сомнение непристрасноста на судијата, но тие причини се со релативно дејство. Тие причини мора да се сторат веројатни, да се проследат со факти и докази кои укажуваат на поврзаност на интересите на судијата со некои од

учесниците во постапката на кој начин непристарсноста и објективноста на судијата може да биде доведена под сомневање.

Со ова решение судијата З.М. како В Д Претседател постапувајќи со намера и предизвикал тешки последици кои се манифестираат во повреда на правото на правично судење, повреда на правото на судење од непристарсен суд и создавање и недоворба на граѓаните во судството, посебно дека е можна корупција и дека роднинските врски се начин да се дојде до посакуваната судска одлука, особено што по овој предмет е донесено решение ТСЖ бр 176/20 од 24.12.2020 година со кое е одлучено во корист на странката застапувана од полномошникот Адвокатско друштво Н. и Б. од Ш., каде е вработен синот на судијата С.З. која учествувала во одлучувањето, со што е нарушен угледот на судот како институција и судството воопшто.

Решението СУ-ИЗЗ- 164/18 од 06.12.2018 година на претседателот на В. суд на РМ на кое како пракса во одлучувањето се повикува во одбарана судијата З.М. е донесено по поднесено барање на тогашниот претседателот на Апелациониот суд Ш. за изземање од постапување по предмет на Апелациониот суд Ш. ГЖ-931/18. Во конкретниот предмет се работи за поднесен предлог од предлагачот Д. И. од Ш. за определување на друг апелационен суд по предметот ГЖ-931/18 доделен на тогашниот претседателот на судот бидејќи противникот А. Д. е син на К.Д. судија на Апелациониот суд Ш. воедно и заменик претседател на судот која е во секојдневни службени релации и пријателски односи со претседателот. Постапувајќи по барањето Претседателот на В. суд со посоченото решене барањето го одбил како неосновано. Во ова решение не е одлучувано за судијата чиј син е странка, туку за тогашниот претседател, кај кого паднал предметот со автоматска распределба, а кој бил во пријателски односи со тој судија.

Комисијата при повторувањето на постапката и со поднесувањето на извештајот со Советот ги имаше предвид и напатствијата дадени во решенијата на Советот за одлучување по жалби формиран при В. суд на РСМ. Во таа смисла, а по однос на индивидуализацијата на постапките за двајцата судии констатира дека нема предвидено законски одредби за раздвојување на постапката. Оттаму, констатира дека за секој судија поединечно во решението со кое истите се разрешени од судиската функција детално се дадени и образложени причините кои доведуваат и укажуваат на сторена повреда. Меѓутоа, раздвојувањето на постапката Комисијата смета дека не е од значење во конкретниот случај и нема да придонесе за формирање на различен став и утврдување на поинаква фактичка состојба од онаа која е утврдена во претходната постапка. Особено ако се земе предвид тежината на сторената повреда и можноста која судиите ја имале да преземат соодветни дејствија со цел да се отстрани сомнежот во делот на тоа дали постои судир на интереси кои судијата З. не го идентификувала самоиницијативно.

Во член 64 став 1 од ЗПП е определено дека, судија или судија-поротник не може да ја врши судиската должност:

Точка 3, ако странката или законскиот застапник или полномошникот на странката му е роднина по крв во права линија до кој и да е степен, а во странична линија до четврти степен, или му е брачен другар, вонбрачен другар или роднина по сватовство до втори степен, без оглед дали бракот престанал или не, ...

Точка 6, ако постојат други околности што ја доведуваат во сомневање неговата непристарсноста.

Значи, оваа одредба е обигаторна и не остава простор за слободно толкување дали судијата може да врши или не судиска функција во наведените случаи. Фактот што се работи за син вработен како адвокат кај полномошникот на една од странките во спорот, кој го потврдува и самиот судија, а и му бил познат на и ВД Претседателот е околност која неспорно доведува до постоењето на оправдан сомнеж во непристарсноста на судијата кај секој незасегнат набљудувач, а не само кај спротивната странка во постапката. Оттука, во овој случај, кога постои непорен, силен судир на интереси, поради однос мајка судија и полномошник во кој работи синот на судијата, воопшто не може да стане збор дека подносителот на барањето за

изземање требало да достави посебен доказ дека е доведена во прашање непристрасноста при одлучувањето на судијата чие изземање се бара.

Согласно член 65 став 2 од ЗПП, судијата штом ќе узнае дека постои некоја од причините за изземање од членот 64 точки 1 до 5 на овој закон, должен е да ја прекине секоја работа врз тој предмет и за тоа да го извести претседателот на судот, кој ќе определи замена, а согласно став 2, ако судијата смета дека постојат други околности што ја доведуваат во сомневање неговата непристрасност (член 64 точка 6), тој за тоа ќе го извести претседателот на судот, кој ќе одлучи за изземањето.

Востановените принципи во Кодексот на судиска етика се утврдни стандарди за етичко однесување на судиите. Тие даваат насоки на судиите и креираат рамка за регулирање на однесувањето на судиите.

Принципот на непристрасност е од суштествено значење за соодветно извршување на судиската функција. Судијата е должен да ја врши судиската функција непристрасно, како при донесувањето на одлуките, така и во водењето на постапките.

Согласно примената на принципот судијата внимава на своето изземање кога не е во можност да донесе непристрасна одлука по одреден предмет, односно да не остави впечаток дека не е во состојба да суди непристрасно. Судијата ќе се из земе од учеството во која било постапка каде што не може да донесе непристрасна одлука. Судијата е обврзан секогаш да ги препознае со закон и судска практика утврдените случаи и да побара свое изземање од случај што му е доделен во работа или по кој е определен да постапува.

Понатаму, Кодексот за судска етика предвидува дека судијата, односно судијата поротник со своето однесување, како во судот, така и надвор од судот, придонесува за одржување, односно подобрување на довербата на јавноста, правната професија и подобрување на довербата кај странките во непристрасноста на судијата и на судството. Судијата-судијата поротник внимава на своето изземање кога не е во можност да донесе непристрасна одлука по одреден предмет, односно да не остави впечаток дека не е во состојба да суди непристрасно. Судијата/судијата поротник ќе се из земе од учеството во која било постапка каде што не може да донесе непристрасна одлука. Таквите постапки вклучуваат, но не се ограничуваат на случаи каде што: судијата-судијата поротник има суштинска наклонетост, односно предрасуда во однос на некоја од странките или пак има лични познавања на оспорените доказни факти од интерес за постапката.

Интегритетот е атрибут на чесност и праведност. Судијата или судијата поротник секогаш не само во извршувањето на службените должности постапува чесно и на начин што е од корист за соодветното вршење на судиската функција. Согласно овој принцип, судијата не смее да го користи угледот на судиската функција за задоволување на приватните интереси или на интересите на некој член од семејството или на кого било друг. Судијата не смее да дозволи другите да добијат впечаток дека некој е во посебна позиција несоодветно да влијае врз него при неговото вршење на судиските должности.

Воедно, согласно постулатите пропишани во Кодексот судијата е должен да ги препознае и да се заштити од случаите што се подведуваат под судир на интереси и корупција. Доколку судијата смета дека определено поведение би ги прекршило принципите на Кодексот, може да поднесе барање за советодавно мислење или совет до Советодавното тело за етика при Здружението на судиите на Република Северна Македонија, нешто што ниту судијата С.З., ниту судијата З.М. го сториле во конкретниот случај.

Меѓународните стандарди, насоки и препораки дефинираат дека јавниот интерес мора да биде на прво место, а транспарентноста на процесот на донесување одлуки е од исклучително значење.

Постојат три дефинирани форми на судир на интереси, фактички, видлив и потенцијален. Вистински, односно фактички судир на интереси вклучува директен судир помеѓу тековните обврски и одговорности на службеното лице и неговите постојни приватни интереси. Видливиот судир на интереси се однесува на ситуација каде што постои личен интерес кој што разумно од страна на другите би можело да се смета дека влијае на извршувањето на должностите на службеното лице, иако

всушност не мора да постои такво несоодветно влијание или воопшто нема влијание, додека пак потенцијален судир на интереси постои кога службеното лице има приватен интерес што би можело да биде во судир со неговата службена должност во иднина.

Секој судија е должен да ги препознае и да се заштити од случаите кои се подведуваат под судир на интереси и корупција.

Согласно член 2 став 3 од Законот за спречување на корупцијата и судирот на интереси, под судир на интереси се подразбира состојба во која службеното лице има приватен интерес што влијае или може да влијае врз непристрасното вршење на неговите јавни овластувања или службени должности.

Членот 73 ст.1 од истиот закон предвидува ако службено лице учествува во расправа на орган или тело во кое се одлучува за работи за кои тоа или блиско лице има приватен интерес, службеното лице е должно да го пријави постоењето на приватниот интерес и да се из земе пред расправата и одлучувањето, а најдоцна пред почетокот на одлучувањето.

Согласно член 75 став (1) од Законот за спречување на корупцијата и судирот на интереси, кога службеното лице ќе дознае за околности што укажуваат на постоење на судир на интереси или на потенцијален судир на интереси, е должно веднаш да побара да биде изземено и да запре со своето постапување. Согласно на став (2) од овој член, службеното лице ќе биде изземено од вршењето на определено дејствие со одлука на органот во кој е избрано или именувано, односно каде што врши функции, јавни овластувања или службени должности и по барање на заинтересирано лице кое дознало за околности што укажуваат на постоење на судир на интереси или на потенцијален судир на интереси.

Во случај кога постои сомневање за постоење на судир на интереси, Државната комисија поведува постапка за утврдување постоење судир на интереси. Постапката од може да се поведе по службена должност, по барање на службено лице, по пријава на друго лице, по барање на раководното лице во органот, односно институцијата каде службеното лице врши функции, јавни овластувања или службени должности и по анонимна пријава –(Член 76 ст.1). Ова укажува на фактот дека судијата З.М. во тоа време во Претседател на судот можел да поднесе барање за утврдување постоење судир на интереси. Со оглед на тоа дека истото не го сторил, Комисијата смета дека не ги презел сите потребни дејствија со цел истиот да се зашти. Одлуката – мислењето која би ја донела Државната комисија во конкретниот случај би била од значење при утврдување на поинаква состојба од веќе утврдената.

Според праксата на Европскиот суд за човекови права во Стразбур во случајот Кулиас против Кипар ECHR 141/2020 од 26.05 2020 година, судот нашол дека има прекршување на член 6, во однос на правото на фер судење, од Европската конвенцијата за човекови права кога во врска со жалбата на подносителот еден од судиите на В. суд кој одлучувал во постапката не бил независен поради тоа што синот на судијата работел во адвокатска канцеларија чил основачки партнер ја застапувал спротивната страна во случајот. Судот нашол дека особено дека иако судијата автоматски не морал да се из земе од овој случај, крвното сродство мора веднаш да биде обелоденето на почетокот на постапката. Во тој случај, подносителот дознал за вработување на синот на судијата во канцеларијата која ја застапувала спротивната страна откако истиот го изгубил спорот во жалбена постапка. Утврдено е објективно постоење на присрасност и основано сомневање за недостиг на независност од страна на судијата кое е објективно оправдано.

Правото на правична судска постапка во член 6 на Конвенцијата подразбира предметот да биде разгледан од независен и непристрасен суд што е воспоставен со закон. Принципите што се применуваат кога се утврдува дали некој суд може да се смета за независен и непристрасен се применуваат еднакво на професионалните судии и судиите поротници.

При утврдувањето дали некој орган може да се смета за независен, Судот ги зема предвид следниве критериуми начинот на назначување на неговите членови, времетраењето на нивниот мандат; постоењето на гаранции против надворешни притисоци и дали органот остава надворешна претстава за независност. Она што е

тесно поврзано со овој предмет се гаранциите против надворешните притисоци. Судската независност бара поединечните судии да не бидат подложени на несоодветни влијанија што доаѓаат како надвор од судството, така и одвнатре.

Неспорна е констатацијата дека се прави динстинкција меѓу субјективен пристап, односно, правење обиди за утврдување на личните убедувања или интереси на дадениот судија во некој конкретен предмет и објективен пристап - утврдување дали се понудени соодветни гаранции за исклучување какво било легитимно сомневање во оваа смисла. Во согласност со објективниот тест, кога се применува за некој орган што заседава како судски совет, мора да утврди дали, прилично независно од личното однесување на кој било член на тој орган, постојат факти што може да се утврдат и би можеле да предизвикаат сомневања во однос на неговата пристрасност (Castillo Algar v. Spain).

Објективниот тест ги разгледува хиерархиските или другите врски меѓу судијата и другите лица што се вклучени во постапка и што објективно ги оправдуваат сомнежите околу непристрасноста на судот. Оттаму, мора да се одлучи во секој поединечен предмет дали предметниот однос е со таква природа и толкава мера што би упатил на непристрасност на судот. Станува збор за довербата што судовите во едно демократско општество мора да и ја влеваат на јавноста, вклучително и на обвинетиот, па од тие причини секој судија за којшто постои легитимна причина за сомневање дека е пристрасен неопходно е да се повлече.

Следствено на тоа, професионалните, финансиските и персоналните врски помеѓу судијата и странката во предметот или адвокатот покренуваат сомневања во непристрасноста на судијата кој постапува по предметот. Кога некој роднина на судијата работи за адвокатска фирма која постапува за странката потребно е да се разгледа врската помеѓу судијата и неговиот роднина, на пример блискоста на врската меѓу родител и дете е поверојатно дека ќе доведе до утврдување на недостаток на непристрасност, големината на адвокатската фирма, дали роднината бил инволвиран во предметниот случај или работел со други лица кои биле инволвирани во него, позицијата на роднината во адвокатската фирма и потенцијален финансиски интерес.

Комитетот за судска етика при Илиноис (The Illinois judicial ethics committee) дава објаснување дека доколку роднината на судијата е ко-партнер во адвокатското друштво интересите на истиот се очигледни и големи. Но, од друга страна ако роднината на судијата е вработен во адвокатско друштво со повеќе од 200 вработени лица интересите се минимални.

Судијата не прави никаква етичка несовесност доколку се повлече од сите случаи кои вклучуваат адвокатска канцеларија во која роднината на судијата работи како партнер или е вработен во истата. (Tennessee Advisory Opinion)

Во повеќето случаи фактите се наоѓаат помеѓу овие две екстрими и судијата треба да направи соодветна проценка и динстинкција со цел да ги отстрани можните лични интересите и интересите на лицето со кое е во сродство. Во конкретниот случај бројот на вработени во адвокатското друштво Н. Б. од Ш. каде синот на судијата З. - И. З. е во работен однос како адвокат не брои еноормно голем број на вработени, па од таа причина интересите се очигледни и големи.

Исто така во предметите Н. против Кипар бр.63246/10 и Р. против Хрватска бр.5856/13 детектирани се сомнежи во поглед на објективната непристрасност кога синот на судечкиот судија работел како практикант за адвокатска фирма која ја застапувала странката, со оглед на малата големина на фирмата, фактот дека синот работел одблиску со двајцата адвокати кои работеле на предметот и природата на врската татко син.

Кога станува збор за горенаведените критериуми за оцена, Комисијата смета дека со оглед на местото на живеење на судиите, односно тоа што станува збор за помал град не постои можност судијата да остане непристрасен при постапувањето. Ова од причина што голема е веројатноста работодавачот на синот на судијата и судијата З. меѓусебно да се познаваат и индиректно да соработуваат. Од таа причина тогашниот ВД Претседател на судот, судијата З.М. имајќи ја предвид оваа состојба, наместо да барањето за иземање да го отфрли истиот требал да изврши

прераспределба на предметот на друг судија, особено што во Апелационен суд Ш.имало доволно судии кои непристрасно и несубјективно можеле да постапуваат по истиот.

Согласно член 75 став 1 точка 4 од Законот за судовите, потешка дисциплинска повреда, за која се поведува постапка за утврдување на одговорност на судија, се смета очигледно прекршување на правилата за изземање во ситуации во кои судијата знаел или требало да знае за постоење на некоја од основите за изземање предвидени со закон.

Во однос на претседателот на судот, односно, во овој случај ВД претседателот на судот, кој повеќе не ја врши таа функција, согласно член 79 став 1 алиена 1 од Законот за судовите претседател на суд се разрешува од функцијата претседател на судот, кога Судскиот совет во постапка ќе утврди исполнување на некои основи меѓу кои алинеа 1 пречекорување или повреда на законските овластувања, а според алинеа 6 од истиот член, ако не го извести Судскиот совет на Република Македонија за сторена потешка дисциплинска повреда од членовите 75, 76 и 77 од овој закон од страна на судија во судот во кој е претседател, доколку настанувањето на повредата му било познато, а непријавувањето е заради прикривање на истата.

Последиците од постапувањето тогашниот ВД Претседател на судот, судијата З.М. како што е утврдено и погоре во одлуката во овој случај се однесуваат на влијанието врз градење негативна перцепција за судството, угледот на судот и судиите, непристрасноста во постапувањето на судот и правичноста при одлучувањето во врска со правата на странките. Ова особено ако се земе предвид фактот што судиите се потпреле на претходна пракса на поранешниот претседател на судот, а едновременно не ја искористиле правната можност да доколку имаат дилема околу состојбата на судир на интереси во која се наоѓале, односно не можеле со сигурност да оценат дали таа состојба може да доведе до прекршување на законот, можеле да побараат мислење од Државната комисија за спречување на корупцијата, нешто што не го сториле. Членот 5 и 5 од ЕКЧП независноста на судиите не треба да биде прерогатив или привилегија за остварување на нивните лични интереси, туку напротив на интересите на владеене на правото и на оние кои бараат и очекуваат правда- правна завршница на спорите. Судијата при постапувањето има должност да внимава и да превенира конфликт на интереси помеѓу должностите од аспект на судија и социјалниот живот.

Поради сето погоре наведено, а врз основа на член 74 став 2 од Законот за судовите („Службен весник на РМ“ бр. 58/06, 62/06, 35/08, 150/10, 83/18, 198/18 и бр.96/19) и член 69 став 3 од Законот за Судскиот совет на Република Северна Македонија („Службен весник на Република Северна Македонија“ бр. бр.102/19), Судскиот совет донесе одлука како во диспозитивот на ова решение.

Одлучено во Судски совет на Република Северна Македонија на ден 07.04.2022 година.